

Bizonytalanságok a Magyar Telekom Szimfonikus Zenekar körül

Lapzártakor még bizonytalan a Magyar Telekom Szimfonikus Zenekar jövője. Amint arról az elmúlt hónapokban több sajtóorgánus beszámolt, az együttes fenntartója, a Magyar Telekom Nyrt. vezetése a szponzorációs költségek csökkentéséről döntött, és ez hatással van a zenekarra. Napvilágot láttak olyan elképzelések is, amely szerint a zenekar a Zeneakadémiához csatolva működne tovább. Bolvári-Takács Gábor, a zenekar ügyvezető igazgatója kérdésünkre a zenekar megszűnéséről szóló híreket cáfolta, hiszen az évad végéig minden bérleti előadást megtartanak. De, mint mondta, azt még nem tudják pontosan, hogy 2007 ősztől milyen formában dolgozhatnak tovább. A zenekarnak egyébként a 2007-2008-as évad lesz a centenáriumi évadja, jogelődjét, a Postás Zenekart, 1907-ben alapították. Erre is emlékezve a zenekar tagjai októberben megalakították a „Százéves Magyar Szimfonikus Zenekar” Egyesületet, hogy a történelmi folytonosságot és a társulat értékeit megőrizzék, továbbá, hogy civil szervezetként részt vegyenek a zenekar jövőjének formálásában.

A Magyar Telekom Szimfonikus Zenekar jelenleg a kiemelten közhasznú jogállású Távközlési Zenei Alapítvány keretében működik, amelynek kuratóriuma október elején állásfoglalást készített és egyeztetést kért a Magyar Telekom illetékes vezetőitől. Ezt tette a társulat művészeti tanácsa is. A válasz, információink szerint már megszületett, de ennek részletei még nem publikusak. Nagy Bálint, a Magyar Telekom kommunikációs igazgatója októberben azt nyilatkozta az MTI-nek, hogy a telefontársaság a zenekar részére 2007-től csak az eddigi támogatás kb. kétharmadát, azt követően pedig a felét tudja folyósítani, amely szükségképpen új működési formát jelent. Az ügyvezető igazgató, Ligeti András zeneigazgató és a kuratórium folyamatosan egyeztet a fenntartóval, hogy a helyzet bizonytalanságát mihamarabb megszüntessék és folytatódhasson a következő évad tervezése.

„Ne csak tanulják a zenét, kerüljenek közelebb a muzsikához”

Bonecz Ervin szeretné ismertebbé és sikeresebbé tenni a Szombathelyi Szimfonikusokat

Nemcsak új zeneigazgatója, hanem október 1-jétől már új zenekari igazgatója is van a Szombathelyi Szimfonikus Zenekarnak, Bonecz Ervin személyében, aki öt esztendőre kapta meg ezt a megbízatást.

A vezető koncertrendezői múlttal rendelkezik, a British Council jeles munkatársa volt több éven keresztül, és számos remek kórust, kiváló együttest hozott el Magyarországra. Számos tervvel, nagyívű elképzeléssel látott neki a munkának, amelynek során a zeneigazgatóval, Alpaslan Ertüingalppal együtt azt szeretnék, hogy a zenekar új nevet kapjon, és ne csak a városban, hanem az egész régióban jelentősebb szerephez jusson. Emellett lényegesnek tartják az együttműködést más kulturális intézményekkel és a többi zenekarral is.

– Ön szerint melyek a menedzserség legfontosabb alapismeretei?

– Korrektség, nyíltság, és természetesen jó kommunikáció. Mindennek óriási szerepe van nemcsak egy vállalat, hanem egy művészeti intézmény életében is. Szombathelyen az első munkanapomon már azzal szembesültem, hogy akár egy rossz hírt is el lehet mondani úgy, hogy más hatása legyen, hogy pozitívabbnak hasson. S az is nagyon hamar kiderült, hogy az együttesnél rossz beidegződések működtek, s évek óta nem a megfelelő

módon kommunikáltak a munkatársakkal. Elbeszéltek mindenki egymás mellett. Így információs káosz alakult ki. De arról örömmel számolhatok be, hogy mióta Szombathelyen vagyok a jobb kommunikációnak már érezhetőek a jelei, a pozitív változások. Nagyon sok jó visszajelzést kaptam a zenekar tagjaitól, irodai dolgozóktól.

– Sikeres kulturális menedzserként dolgozott. Miért döntött úgy, hogy zenekari igazgatóként folytatja a pályáját?

– Régi nagy vágyam volt, hogy egy szimfonikus zenekarnak az igazgatója legyek. Magam is rendelkezem ugyanis zenei múlttal, Szegeden rövid ideig Berdál Valériánál tanultam énekelni. A testvérem a zenei pályát választotta, ő énekes lett. Mivel két zenész nem fér meg túl jól egy családban, s nem is vonzott annyira az éneklés és az aktív zenélés, így más irányba indultam, de a muzsika továbbra is nagyon közel állt hozzám, s megvolt az az előnyöm is, hogy beleláttam a zeneszek aktív mindennapjaiba. A British

Councilnál öt évet töltöttem, nagyon sok kórust, hangszeres együttest hoztam, de a vágy egy együttes után az évek során egyre csak erősödött bennem.

– *Most jelentkezett először vagy már az előző pályázaton is részt vett?*

– Nem, most először vettem részt ezen a megmérettetésen. Azért választottam ezt az együttest, mert Szombathelyen az általam nagyra tartott dirigens, Alpaslan Ertüingalp lett a zeneigazgató, akivel évek óta jól ismerjük egymást, s dolgoztunk is együtt, szerveztem számára koncertet. Egyébként is sokat tudtam a szombathelyi együttesről, nagyon magasan képzett társaságnak, remek muzsikusként tartom őket. Az azért óriási dilemmát okozott a számomra, hogy tudtam az utóbbi hónapok eseményeiről, a társulatban zajló feszültségekről, a sikertelen igazgatói pályázatról. Ennek ellenére úgy döntöttem, pályázok. Hatan jelentkezünk, s valószínűleg az is mellettem szolt, hogy a fenntartó olyan menedzser-igazgatót szeretett volna az együttes élére, aki nem zenész. A szavazás végül 17:3 volt a javamra.

– *A pályázatának melyek voltak a legfontosabb pontjai, s ezek közül melyeket remél a következő időszakban megvalósítani?*

– Szeretnék visszaadni a zenekar régi fényét, s ehhez már adott egy kiváló szakmai és emberi tulajdonságokkal, képességekkel rendelkező karmester. Szeretnék, ha a városban, a régióban ennek az együttesnek még jobb lenne a helyzete, hogy ne csak szombathelyi zenekar legyen, hanem a régió igényeit is kiszolgálja. A megújulást és egyben a hagyományteremtést segítheti a névváltoztatás is. A jövőben ugyanis a Szombathelyi helyett Savaria Szimfonikus Zenekarként akarunk dolgozni. Mindezek mellett az országos és a budapesti koncertéletben is nagyobb szerephez kívánunk jutni, s a folyamatos jelenlétre törekszünk, hogy ne csak egy elszigetelt vidéki együttes legyünk...

– *Ebben a pécsi szimfonikusok példáját kívánják követni?*

– Nem akarjuk őket utánozni. Olyan utat szeretnék járni, ami a lehető legelőnyösebb helyzetet teremti a zenekar számára. S persze a jövőben a kommunikációra, a PR munkára is nagyobb hangsúlyt akarunk helyezni, ez a terület eddig

ugyanis szinte nem is létezett az együttes életében. Ez az egyike a legégetőbb gondoknak, s ezen nagyon gyorsan változtatni kell.

– *Ezen a területen milyen módszerek vezethetnek eredményre?*

– Szeretnék egy PR-os pozíciót létrehozni, s keresni egy olyan munkatársat, aki csakis a zenekar PR-jával és kommunikációjával foglalkozik. Megfelelő szakember segítségével a közönség számán, életkorán is sokat változtathatunk. A British Councilnál ezen a téren is rengeteg tapasztalatot szereztem, amit szeretnék is majd ennek az új munkatársnak átadni.

– *A koncertek terén milyen újításokra törekszenek?*

– A jó hagyományok és az értékek megtartása mellett fontos az új repertoár kialakítása, amelyben a zeneigazgatónak van a legnagyobb szerepe. Alpaslan Ertüingalp számos remek és megvalósítható ötlettel állt már eddig is elő. S nagyon lényeges az is, hogy összefogást alakítsunk ki a városban található kulturális intézményekkel, hogy ne egymás ellen, hanem összehangoltan dolgozzunk. Ez szintén közönségyarapodáshoz, a publikumunk fiatalításához vezethet. A hazai zenekarokkal is jó lenne együttműködést létrehozni, amelyből mindenki profitálhat. Ha bármelyik együttes vendégművészt hív, akkor ezt az előadót érdemes több városba, több zenekarhoz is elvinni, s akadnak olyan produkciók, amelyeket több helyszínen is be lehetne mutatni. Ez ügyben történtek már tárgyalások, s eddig akikkel beszélünk, mind lelkesen támogatták ezt az elképzelést.

– *Korábban is szó esett már arról, hogy egyre kevesebben váltanak jegyet a koncertjeikre. A közönség-lemorzsolódás ebben a szezonban is folytatódik?*

– Sajnos, ez egyelőre még most is így van, a közönségünk egyharmada nem újította meg a bérletét a 2007/2008-as szezonra. Ez az elhanyagolt közönség-szervezésnek és a Bartók Terem ideiglenes bezárásának tudható be. Az idei gyötrelmes szezon lesz, emberpróbáló mind az együttes, mind a menedzsmen szempontjából. Megfelelő kommunikációval próbáljuk ezeket a gondokat megoldani. Mindenesetre elkezdjük már felvenni a kapcsolatot a zenetanárokkal, hiszen Szombathelyen közel négyszáz diák tanul

zenét, és közülük körülbelül csak tizenötven lézengenek a hangversenyeinken. Az évadnyitó koncerten is több muzsikust ült fenn a pódiumon, mint ahányan a nézőtérben. Úgy tűnik, az elmúlt évek nemtörődömségének ez lett az „eredménye”... De már gondolkodunk egy új bérletkonstrukción. Az eddigi tapasztalatunk az, hogy a publikum szívesebben vált jegyet olyan koncertsorozatra, amelyen nemcsak a helyi zenekar muzsikál. Ezért is törekszünk arra, hogy más együtteseket is meghívjunk, s eljöjjen hozzánk játszani több hazai együttes is.

– *Viszont az sem teszi egyszerűvé a helyzetét és a tervezést, hogy a zeneigazgatói posztra Alpaslan Ertüingalpot egy esztendőre nevezték ki...*

– Valóban nem könnyű így, s már a felvételi beszélgetésemen utaltam is arra, hogy az együttesnél nem túlzott akcióra van szükség, hanem egy jól megtervezett, több évre előremutató munkára. Az viszont szerencse, hogy a zeneigazgató úrral együtt mindketten élvezzük a fenntartók bizalmát, s ez is nagyban segíti a munkánkat.

– *Ez az együttes támogatásában is jelentkezik?*

– A jövő esztendő költségvetését ebben a hónapban tárgyaljuk, bízom benne, hogy kedvező lesz az együttes számára. Úgy látom, a város felismerte a zenekarban rejlő lehetőségeket, s tisztában van azzal, hogy arculatot, imágót tud adni Szombathelynek, s turisztikai szempontból sem utolsó, sőt!

– *Mivel tudják a muzikusokat jobb munkára ösztönözni?*

– Minden erőnkkel azon vagyunk, hogy nyugodt, ellenségeskedésektől mentes légkörben dolgozzanak, és igyekszünk olyan művészi élményeket adni, mind a műválasztás, mind a vendégművészek tekintetében, amelyek a zenészek számára is vonzó és inspiráló.

– *S találtak már mecénásokat?*

– A támogatókra igazán a következő esztendőben számíthatunk, hiszen ez még csak a kísérleti esztendő. Most kell, hogy a problémák felszínre kerüljenek, s így már sokkal könnyebb megtervezni a következő évadot. Próbálunk olyan programokat tervezni, amelyek figyelemfelhívóak, s amelyek támogatói nemcsak a

logóikkal tudnak megjelenni a plakátokon, hanem ennél sokkal többet kapnak. A British Councilban erre is volt számos remek példa, s bízom benne, hogy ezt az utat járva mi is megtaláljuk a támogatókat.

– *A közönségnevelésre is gondolnak?*

– A fiatalokat, diákokat nemcsak kész koncertekre akarjuk hívni, hanem gondolkodunk egy beavató előadás-sorozaton is, amelyen a karmester mesél az előadandó művekről, s ez a beszélgetés megelőzné a hangversenyt. Hogy ne csak tanulják a zenét, hanem valóban közelebb is kerüljenek a muzsikához.

– *Az is nehezíti az életüket, hogy felújítják a Bartók termet...*

– A zeneigazgató úrral megörököltük ezt az egész helyzetet. Már kész koncepciót, tervet kaptunk, amelyen igazából nem sokat lehetett változtatni. Úgy vélegesültek a tervek, hogy logikus egyeztetés nem történt, minek következtében a világítás nem zenekari volt és sok olyan dolog hiányzott, ami egy szimfonikus zenekar életében kulcsfontosságú. Teljesen át kellett alakítani az öltözőket, s a föld alá tervezett kamarateremről pedig valószínűnek tartom, hogy megfelelő zenész véleményét nem kérték ki odatervezésekor.

S bár a koncepción már nem, de amin csak lehetett, azon még változtattunk, így például a világítás is az elvárásaink szerint fog megvalósulni. Elvileg 2007 őszén adják át, s reményeink szerint az új szezon már ott tudjuk tartani.

– *S milyen külföldi tervek vannak?*

– Ebben az esztendőben számos ausztriai meghívásnak kell eleget tennünk, ahol visszajáró vendég az együttes. De Alpaslan Ertüngealppal próbálunk külföldi kapcsolatokat is kiépíteni és a meglévőket kamatoztatni.

R. Zs.

„Az érzékelhető, minőségi változáshoz három-négy év kell”

Továbbra is Kollár Imre maradt a Debreceni Filharmonikusok első karmestere

Az átalakulást követően az első teljes évadjukat kezdték most ősszel a debreceni zenei együttesek, hiszen a közös igazgatás és művészeti vezetés alá került Kodály Kórus, valamint a Filharmonikus Zenekar 2006. januárjától lett egy intézmény. Az augusztus végi, évadnyitó társulati ülést követően döntés született az első karmesteri pozícióról is, amelyet egy esztendőn át Kollár Imre tölt be. A január óta eltelt időszak átalakulásairól, az új koncertteremről és a további tervekről az idén kinevezett igazgató, Herboly Domonkos beszélt.

– *Az évadnyitó társulati ülésen elhangzott, hogy a fenntartó pályázatot kíván kiírni az első karmesteri posztra, majd amikor kiderült, hogy ebbe a zenekarnak is van beleszólása, az együttes mellett voksolt, hogy Kollár Imrével dolgoznának továbbra is szívesen.*

– A pályázat kiírása nem csupán a fenntartó elképzelése volt, ez egy volt a felvetődő lehetőségek közül. Imrével több találkozásunk volt nyáron, sok minden szóba került, s ez is egyike volt a lehetséges utaknak. Az is kérdéses volt ugyanis, hogy egyáltalán megmarad-e ez a poszt, de a vezetés úgy döntött, egyelőre szükség van első karmesterre. Természetesen kíváncsiak voltunk arra is, hogy a pályázat ötletére hogyan reagál a zenekar...

– *Az együttes pedig Kollár Imrére voksolt.*

A zenekar véleményt akart nyilvánítani erről a kérdésről és nem volt okom ezt megakadályozni. A belső szabályaink ér-

telmében joga van a zenekar tagságának véleményt nyilvánítania a jelentkező karmestereket illetően, most azonban a pályázat kiírásának lehetőségéről szeretek volna szavazni. Azért merült fel a pályázat lehetősége, mert a nyár folyamán több hazai és külföldi karmester is jelezte, hogy tudja, hogy a jelenlegi első karmester megbízatása augusztus végén lejár, és érdekelné őket ez a poszt. Elmondták, hogy szívesen jönnének ehhez az együtteshez, mert az utóbbi időben sok jó dolog történt Debrecenben. Kollár Imre 12 esztendeje van a zenekarnál. Egy idő után óhatatlanul mindenki elkényelmesedik. Azzal, hogy egyáltalán felmerült egy váltásnak, illetve a pályázat kiírásának a lehetősége, már ő is motiváltabbá vált. A kialakult helyzet – úgy vélem – jó hatással volt rá és a zenekarra egyaránt, s ez már a közös munkájukon is jól lemérhető volt. Mivel nemcsak az együttes szavazott Imrére, hanem a menedzsmentnek sem volt ellenére,

hogy maradjon, így mindenki nyertesén került ki ebből a szituációból. Azóta már túl vagyunk több őszi koncerten, s igazán kiváló és nagyszerű hangverseny volt mindegyik.

– *Számomra még mindig kérdéses, hogy mennyire fér jól meg egy zenekarnál két karmester...*

– Hivatását tekintve valóban karmester Kocsár Balázs is, de a szerepek jól körülhatárolhatók és elkülöníthetők. Kollár Imre első karmester az, aki a legtöbb hangversenyt dirigálja az évadban, Kocsár Balázs pedig művészeti vezető, aki műsorról, muzsikusról, a fejlődés irányáról dönt, és mellelég néhány koncertet is vezényel.

– *Mennyire tud a két művész együttgondolkodni?*

– Időről időre egyeztetnek, ha tudnak találkozni, megbeszélik egymással a zenekar művészeti életét érintő kérdéseket.